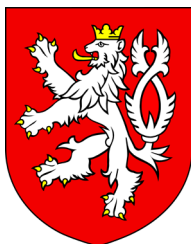

UOHSX0079NX4

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R88/2015/VZ-16710/2015/321/OHo

Brno 7. července 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 17. 3. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 18. 3. 2015, podaném navrhovatelem –

- **Sdružením občanů EXODUS**, IČO 45331081, se sídlem Hlavanova 359/16, 326 00 Plzeň,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S739/2013/VZ-5614/2015/523/MLi ze dne 27. 2. 2015, vydanému ve správním řízení, zahájeném dne 28. 11. 2013 na základě návrhu navrhovatele z téhož dne, ve věci veřejné zakázky „**Zpracování dat z hybridního snímkování dokumentů**“ zadávané v otevřeném podlimitním řízení, jehož oznámení bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 1. 8. 2013, ve znění oprav uveřejněných dne 26. 8. 2013, pod ev. č. 357026 a jehož dalším účastníkem je zadavatel -

- **Plzeňský kraj**, IČO 70890366, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů v návaznosti na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) citovaného zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S739/2013/VZ-5614/2015/523/MLi ze dne 27. 2. 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Plzeňský kraj, IČO 70890366, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň (dále jen „**zadavatel**“), odeslal podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ do Věstníku veřejných zakázek dne 1. 8. 2013, ve znění oprav uveřejněných dne 26. 8. 2013, pod ev. č. 357026 oznámení otevřeného řízení, za účelem zadání veřejné zakázky „Zpracování dat z hybridního snímkování dokumentů“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Předmět plnění veřejné zakázky vymezil zadavatel v oznámení o zakázce takto: „*Předmětem veřejné zakázky je komplexní služba zpracování dat z digitalizovaných periodik v místě specializovaného pracoviště Zhotovitelem. Předmětem plnění je dále zajištění souladu, správnosti a úplnosti procesu digitalizace s metodikami a doporučeními zpracovanými Národní knihovnou České republiky (NK ČR) v rámci projektu Vytvoření Národní digitální knihovny (dále NDK, blíže viz Technická dokumentace a její přílohy) v aktuální platné verzi.*

Předmětem uvedených činností jsou obrazové soubory formátu TIFF v barvě 24 bit s věrným podáním, 400 DPI a vyšší vytvořené hybridním snímkováním regionálních periodik z fondu Studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje, příspěvkové organizace.“

3. Zadávací dokumentace v části 6.4 Technické kvalifikační předpoklady, v pododstavci 6.4.4 Vzorky uváděla: „*Uchazeč splní požadovaný technický kvalifikační předpoklad předložením vzorku, který bude splňovat požadavky JPEG2000 bezztrátový a JPEG2000 ztrátový a METADATA dle aktuálně platných standardů NDK (dle přílohy č. 1 Zadávací dokumentace - Technická dokumentace a její přílohy č. 1 a 2).*sadsa

Tyto vzorky pak budou validovány, dle jednotlivých níže uvedených částí a postupů.“

Následovalo uvedení programů pro validaci vzorků a dále byl tento pododstavec zakončen souvětím:

„Uchazeč prokáže splnění požadované kvalifikace v části vzorky, když uchazečem předložený vzorek projde všemi výše uvedenými validátory se stoprocentním výsledkem.“

4. Jako příloha č. 1 byla k zadávací dokumentaci připojena Technická dokumentace, jejíž přílohou č. 1 byl dokument nazvaný: „*Definice metadatových formátů pro digitalizaci*

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

periodik“ a přílohou č. 2 byl dokument: „Pravidla popisu pro digitalizaci: pravidla pro popis periodik.“

5. V protokolu o otevírání obálek s nabídkami bylo uvedeno, že byly podány dvě nabídky a z protokolu o 1. jednání hodnotící komise ze dne 13. 9. 2013 vyplynulo, že hodnotící komise shledala v obou nabídkách nejasnosti a do doby předložení podkladů a objasnění nabídek přerušila své jednání. V protokolu o posouzení kvalifikace ze dne 13. 9. 2013 hodnotící komise uvedla, že „*uchazeč pořadové číslo nabídky 2 Sdružení občanů EXODUS, IČ 45331081 [navrhovatel – Sdružení občanů EXODUS, IČO 45331081, se sídlem Hlavanova 359/16, 326 00 Plzeň (dále jen „navrhovatel“)], ve své nabídce neprokázal splnění kvalifikačních předpokladů, když v části technických kvalifikačních předpokladů předložil vzorky, které nesplňují požadavky uvedené v Zadávací dokumentaci v části 6.4.4. Vzorky.*“
6. Ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 8. 10. 2013 hodnotící komise uvedla, že provedla posouzení splnění kvalifikace navrhovatele, a tento podle jejího názoru splnění kvalifikace neprokázal. Z protokolu o 2. jednání hodnotící komise ze dne 8. 10. 2013 vyplynulo, že hodnotící komise vyřadila nabídku navrhovatele pro nesplnění prokázání technických kvalifikačních předpokladů v části vzorky. Vzhledem k tomu, že po vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení zbyla zadavateli pouze jedna nabídka k hodnocení, rozhodl zadavatel dne 23. 10. 2013 o zrušení zadávacího řízení podle ust. § 84 odst. 1 písm. e) zákona.
7. Dne 28. 11. 2013, obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele. Podaný návrh směřoval proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele pro neprokázání kvalifikace a proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení. V průběhu správního řízení byly Úřadu předloženy celkem 3 znalecké posudky.
8. Dne 25. 3. 2014 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S739/2013/VZ-6391/2014/524/MLi (dále jen „**předchozí rozhodnutí Úřadu**“), kterým rozhodl tak, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup stanovený v ustanovení § 76 odst. 1 zákona, při posuzování nabídky navrhovatele z hlediska splnění požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách, když nabídku navrhovatele neoprávněně vyřadil a následně jej podle ustanovení § 76 odst. 6 zákona vyloučil z účasti v zadávacím řízení, z důvodu nesplnění kvalifikace. Dalšími výroky Úřad zrušil všechny úkony zadavatele související s hodnocením nabídek, rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele a rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení a rovněž zadavateli uložil povinnost uhradit náklady řízení, včetně nákladů na odměnu znalce. Předchozí rozhodnutí Úřadu bylo zrušeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R118/2014/VZ-25247/2014/321/OHo ze dne 1. 12. 2014 (dále jen „**předchozí rozhodnutí předsedy Úřadu**“) a věc byla Úřadu vrácena k novému projednání. Důvodem pro zrušení předchozího rozhodnutí Úřadu bylo nedostatečné zjištění stavu věci takovým způsobem, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a rovněž nedostatky ve zjištěních ohledně obsahu technických kvalifikačních předpokladů zadavatele. Pro nové posouzení věci byl Úřad zavázán právním názorem vyjádřeným v předchozím rozhodnutí předsedy Úřadu.
9. V průběhu správního řízení si Úřad vyžádal dovysvětlení znaleckého posudku Ing. Romana Kalouse, Ph.D., které bylo Úřadu doručeno dne 9. 1. 2015. Úřad rovněž požádal o odborné stanovisko Národní knihovny ČR, které obdržel dne 28. 1. 2015.

II. Napadené rozhodnutí

10. Dne 27. 2. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S739/2013/VZ-5614/2015/523/MLi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl tak, že se návrh navrhovatele zamítá.
11. Ze znění zadávací dokumentace Úřad v napadeném rozhodnutí vyvodil, že zadavatel požadoval, aby vzorek poskytnutý uchazeči splňoval kumulativně všechny požadavky, které zadavatel v zadávací dokumentaci a jejích přílohách vymezil. Souvětí: *„Uchazeč prokáže splnění požadované kvalifikace v části vzorky, když uchazečem předložený vzorek projde všemi výše uvedenými validátory se stoprocentním výsledkem.“* dle Úřadu nelze posuzovat samostatně, nýbrž v kontextu celé zadávací dokumentace. V tomto kontextu totiž není věta o průchodu validátory jedinou podmínkou, kterou musí vzorek uchazeče splnit. V technické dokumentaci jsou totiž další požadavky, které má zadavatel na předmět plnění, tedy na zpracování digitálních dokumentů. Uchazečem předložený vzorek tak musí splňovat zároveň všechny podmínky uvedené v zadávací dokumentaci i technické dokumentaci a jejích přílohách, nikoli pouze projít kontrolou vymezenými validátory se stoprocentním výsledkem.
12. Dále se Úřad podrobně vyjadřoval k důkazům provedeným ve správním řízení, především tedy reprezentovaným znaleckými posudky, hodnoceními vzorku navrhovatele členkami hodnotící komise a odborným stanoviskem Národní knihovny ČR. Závěr posledně jmenovaného subjektu pak byl, že validátory: *„slouží k základní kontrole kvality metadat, kontrolují strukturu a povinná pole, nejsou však schopny posoudit správnost hodnot a některé podmíněné vazby (...) Pro úplné ověření kvality metadat ve smyslu kontroly správnosti vyplněných hodnot nelze užít žádný jiný nástroj, který by nám byl znám. Výstupy z požadovaných validátorů nejsou samy schopny ověřit ze všech hledisek správnost dat a metadat. (...) Výsledná kontrola však musí vzejít z kombinace výstupu validátorů a ruční kontroly.“*
13. Na základě východisek judikatury Nejvyššího správního soudu pak Úřad dospěl k závěru, že pro zachování zásady volného hodnocení důkazů je nutné hodnotit i znalecké posudky, jako jakýkoli jiný důkaz, aniž by se však přitom Úřad zabýval posouzením jejich závěrů z odborného hlediska. Úřad tak hodnotil znalecké posudky v souvislosti s ostatními důkazy a v řízení zjištěnými skutečnostmi. Úřad uvedl, že posuzoval, který znalec své závěry odůvodnil tak, aby byly transparentní a srozumitelné jak správnímu orgánu, tak účastníkům řízení. Transparentnost znaleckého posudku, jinými slovy řečeno, jeho úplnost a srozumitelnost i pro laiky, je významným aspektem. Z hlediska srozumitelnosti, logičnosti odůvodnění závěrů, strukturování a použití metody přezkumu vzorku Úřad dospěl k závěru, že je nejvhodněji zpracovaným znalecký posudek Mgr. Ondřeje Topinky, přičemž tento svůj závěr dále odůvodnil. Znalec Mgr. Topinka provedl rovněž „ruční“ kontrolu jednotlivých prvků vzorku přičemž z ostatních dvou znaleckých posudků použití „ruční“ kontroly nevyplývá ani z nich není seznatelné.
14. Dále Úřad zrekapituloval, které nedostatky vzorek navrhovatele obsahoval a uvedl, že za použití metody „ruční“ kontroly lze dojít pouze k závěru, že vzorek navrhovatele nevyhovuje požadavkům zadavatele, přičemž bez použití „ruční“ kontroly vzorku nelze provést kompletní kontrolu metadat, neboť samotné použití validátorů neposkytuje a ani nemůže poskytnout kompletní výsledek kontroly.

15. Úřad se také vyjádřil k argumentům navrhovatele, uvedeným v jeho vyjádření ze dne 28. 1. 2015. Úřad uvedl, že validátory nezaručují, že byla provedena úplná kontrola správnosti metadat, a že jsou validátory schopny pouze ověřit, zda je pole vyplněno (jakoukoli) hodnotou, ovšem už nikoli, zda je toto vyplnění správné. K navrhovatelově námitce, že jeho vzorek splnil 1% toleranci chybovosti metadat Úřad odkázal na podmínku, že požadavky zadavatele musí být splněny kumulativně a tedy pole označená jako povinná musí být vyplněna správnými hodnotami bez ohledu na poměr chybovosti metadat. Úřad se neztotožnil ani s námitkami, že nezáleží na vyplnění polí buď ARTICLE nebo ART, neboť zadávací podmínky stanovuje zadavatel tak, aby vyhovovaly jeho potřebám. Pokud tedy zadavatel požaduje výslovně (odkazem na Technickou dokumentaci), aby označení znělo ART, není na uchazeči, aby tyto požadavky jakkoli měnil či uzpůsoboval své potřebě s tvrzením, že jeho verze je stejně správná, zaměnitelná či dokonce lepší. Pokud ve vzorku navrhovatele není uvedeno datum vydání periodika, jsou použita jiná označení a jiné pořadí entit, nelze se domnívat, že navrhovatel splnil požadavek zadavatele na vyplnění povinných polí správnými hodnotami.
16. Napadené rozhodnutí Úřad uzavřel konstatováním, že vzorek navrhovatele nesplnil všechny požadavky zadavatele uvedené v zadávací dokumentaci a jejích přílohách, čímž navrhovatel nesplnil technickou kvalifikaci v části vzorky. Zadavatel tak postupoval v souladu se zákonem, když navrhovatele vyloučil ze zadávacího řízení.

III. Námitky rozkladu

17. Dne 18. 3. 2015 obdržel Úřad rozklad navrhovatele ze dne 17. 3. 2015. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 4. 3. 2015. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
18. Navrhovatel v rozkladu namítá, že Úřad při výkladu zadávacích podmínek nesprávně propojil požadavky na budoucí plnění předmětu veřejné zakázky a požadavků na kvalifikaci dodavatelů a je přesvědčen, že výkladem příslušné části zadávací dokumentace lze dospět jedině k závěru, že splnění kvalifikačního požadavku zadavatele prokáže dodavatel, jehož vzorek úspěšně projde testováním pomocí příslušných validátorů.
19. Dle navrhovatele je závěrečným, resp. shrnujícím, pravidlem uvedeným v zadávací dokumentaci věta: „*Uchazeč prokáže splnění požadované kvalifikace v části vzorky, když uchazečem předložený vzorek projde všemi výše uvedenými validátory se stoprocentním výsledkem.*“ Dle navrhovatele je z uvedeného zřejmé, že výsledek testů pomocí validátorů je postačující podmínkou k prokázání splnění kvalifikace, když není srovnatelným způsobem v zadávací dokumentaci uvedena jakákoli podmínka další.
20. Právní výklad zadávacích podmínek Úřadem je dle navrhovatele nepřipustný, neboť Úřad dovozuje další podmínky, jež nejsou v zadávací dokumentaci určité a srozumitelně vyjádřeny a tím tak Úřad zadávací dokumentaci nevykládá, nýbrž doplňuje. Na tomto místě navrhovatel upozorňuje, že za určitost a správnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.
21. Dle navrhovatele odkaz na technickou dokumentaci ve spojitosti s METADATY dle aktuálně platných standardů NDK má v příslušné části zadávací dokumentace místo právě a jen proto, že v technické dokumentaci jsou uvedeny zmiňované standardy. Navrhovatel k tomuto shrnuje, že podle technické dokumentace se tvoří balíčky, přičemž přílohy technické

dokumentace stanoví formu, jejíž obsah se bere ze systému knihovny a z fyzicky zachycených informací. Validátory kontrolují formu, přičemž na kontrolu obsahu validátor neexistuje. Správnost obsahu vzorků se tudíž nehodnotí, jelikož pro ni neexistuje absolutní měřítko a nelze ji exaktně stanovit.

22. K bodům 62 a 72 napadeného rozhodnutí navrhovatel rozbírá identifikátor URN:NBN, který připodobňuje ke SPZ auta, tedy když se vzorku URN:NBN nepřiděluje, stejně se nepřiděluje SPZ autu, které je např. jenom nehomologovaným prototypem určeným pro veletrh. Dále navrhovatel uvádí, že podle příslušného standardu se pro článek někdy používá označení ARTICLE a někdy zase ART. Standard v tomto smyslu trpí nekonzistentností a navrhovatel se snažil tento nedostatek odstranit tím, že užíval označení celým slovem. Standard označení ARTICLE nevylučuje, a tak byl výsledek validátoru správný, když shledal, že označení použité navrhovatelem bylo v souladu se standardem. Výtka ohledně data uvedeného ve vzorku je dle navrhovatele věcí účelové interpretace.
23. Výše uvedeným navrhovatel poukazuje na nesprávné argumenty znalce Mgr. Ondřeje Topinky a nesprávný přístup Úřadu, který vedl k nesprávnému rozhodnutí ve věci. Závěry fyzické kontroly by byly dle navrhovatele relevantní, pakliže by zjistily chybovost testování prostřednictvím validátorů. Nelze však na jejich základě doplňovat závěry, vyplývající z objektivního testu validátory.
24. Závěry odborníků, které Úřad pro odůvodnění napadeného rozhodnutí používá, jsou dle navrhovatele irelevantní, jelikož tito odborníci nemohou provést právní výklad zadávací dokumentace a právní otázka není otázkou jejich posouzení. Názor, že testování vzorků validátory nemusí zjistit všechny nedostatky, může být správný, avšak nemůže změnit nic na tom, jaký postup si zadavatel v zadávacím řízení vyhradil.
25. Navrhovatel se pozastavuje nad tím, že Úřad dal při hodnocení důkazů přednost znaleckému posudku předloženému zadavatelem před znaleckým posudkem, jenž si nechal vypracovat sám, přičemž tyto posudky se na prvním místě liší svým zadáním. Zadání posudku Mgr. Ondřeje Topinky jde dle navrhovatele mimo podstatu věci a jeho závěry jsou zavádějící, když je k tomu znalec naváděn položenými otázkami.
26. Navrhovatel zastává názor, že zadavatel pochybil, když ho ze zadávacího řízení vyloučil a když pak zadávací řízení zrušil, přičemž pro zrušení zadávacího řízení neexistoval relevantní a zákonem připuštěný důvod.

Závěr rozkladu

27. Navrhovatel navrhuje napadené rozhodnutí změnit tak, že zrušuje rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele a taktéž rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

IV. Řízení o rozkladu

28. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 téhož zákona postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

29. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a jejich správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
30. Úřad tím, že svým rozhodnutím č.j. ÚOHS-S739/2013/VZ-5614/2015/523/MLi ze dne 27. 2. 2015, rozhodl tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

31. Klíčovým pro posouzení správnosti postupu Úřadu, jímž bylo aprobováno vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení zadavatelem, se pozdává posouzení technických kvalifikačních požadavků zadavatele v části vzorky, tak jak to bylo Úřadem provedeno v odst. 41 napadeného rozhodnutí. Úřad v tomto odstavci vyjádřil názor, že požadavky zadavatele, uvedené v této části zadávací dokumentace a odkazující na znění technické dokumentace a na její přílohy, musí vzorek uchazeče splnit kumulativně, aby bylo možno konstatovat, že uchazeč kvalifikaci v této části splňuje. Navrhovatel zastává názor odlišný, tedy že ke splnění kvalifikace v části vzorky postačovalo, pokud jeho vzorek úspěšně prošel kontrolou prostřednictvím zadavatelem uvedených validátorů.
32. Na tomto místě považuji za účelné připomenout několik základních východisek příslušné právní normy. Především jsou to písm. e) a f) § 17 zákona, jež uvádějí, že kvalifikací dodavatele je jeho způsobilost pro plnění veřejné zakázky, a že kvalifikační dokumentací je dokumentace obsahující podrobné požadavky zadavatele na prokázání splnění kvalifikace dodavatele. Dále je to ust. § 56 zákona, jež blíže specifikuje, jakým způsobem je zadavatel oprávněn požadovat prokázání technických kvalifikačních předpokladů. Účel stanovení technických kvalifikačních předpokladů pak směřuje k zajištění faktické realizace veřejné zakázky toliko takovými dodavateli, kteří k tomu prokazatelně mají dostatečnou technickou způsobilost. Jinak řečeno, o veřejnou zakázku se mají ucházet jen ti dodavatelé, kteří jsou ve skutečnosti schopni po stránce technické a materiální tuto zakázku v případě jejich úspěchu v zadávacím řízení po přidělení veřejné zakázky též plnit, jak bylo konstatováno například v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 3/2009-43 ze dne 10. 3. 2011. Ve výše uvedeném ust. § 56 zákona v odst. 5 je určeno, že je zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení (analogicky v zadávací dokumentaci) stanovit rozsah požadovaných informací a dokladů, uvést způsob prokázání splnění těchto kvalifikačních předpokladů a vymezit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.
33. Maje na mysli výše uvedená východiska, je nutné pohlédnout blíže na technické kvalifikační požadavky zadavatele v části vzorky. Jejich znění bylo uvedeno v úvodní části odůvodnění tohoto rozhodnutí, proto považuji za nadbytečné znovu výše uvedené opisovat. Na základě gramatického výkladu, tedy výchozí interpretační techniky, příslušné části zadávací

dokumentace (zaměřeným na strukturu vět a jejich jednotlivé vztahy) jsem dospěl k závěru, že zadavatel výslovně uvedl, které požadavky musí předložený vzorek splňovat, a tyto požadavky zahrnují i technickou dokumentaci a její přílohy. Rovněž ze základního gramatického poznání textu pak vyplývá, že až následně budou vzorky validovány pomocí dále uvedených validátorů. Závěrečné souvětí zadávací dokumentace – části 6.4.4 Vzorky pak již nemůže nic změnit na tom, že zadavatel stanovil jednoznačný postup, jakým budou předložené vzorky hodnoceny a co musí splňovat. Ani žádným jiným výkladem nelze dospět k závěru, že by mělo být ignorováno, co je uvedeno ve spodní části str. 8 zadávací dokumentace a naopak vyzdvihováno poslední souvětí části 6.4.4 Vzorky, jako jediné požadované kritérium. Pro teleologický výklad této části zadávací dokumentace je pak nutno vzpomenout na závěry uvedené v předchozím odstavci tohoto rozhodnutí a také na předposlední větu předmětné části zadávací dokumentace: *„S ohledem na vysokou odbornost a specifičnost předmětu plnění zadavatel požaduje reálnou ukázkou schopnosti plnit předmět plnění předložením vzorku.“* Pro definitivní závěr tohoto interpretačního bilancování je nutné adresovat samotné posouzení vzorku navrhovatele.

34. Jak totiž vyplynulo ze znaleckých posudků a hodnocení vzorku navrhovatele členkami hodnotící komise, vzorek navrhovatele opravdu dosahoval při kontrole validátory výsledku 100 % úspěšnosti. Problémem však bylo, že při zkoumání některých elementů, popisných entit, identifikátorů a hodnot tzv. „ruční“ metodou zjistil znalec Mgr. Topinka a členky hodnotící komise rozpor s požadavky zadávací dokumentace, resp. technické dokumentace a jejich příloh. V některých případech se přitom jednalo o údaje, jež byly zadavatelem označeny jako povinné.
35. Již výše jsem uvedl, co vyplývá z gramatického výkladu požadavků zadavatele na vzorky uchazečů. Tedy, že musí uchazeč předložit vzorek, jenž odpovídá kumulativně všem požadavkům zadavatele, což je rovněž závěr, z něhož vycházel v napadeném rozhodnutí Úřad. Tento výklad pak nejlépe vystihuje i smysl a záměr za ustanovením § 56 zákona a za technickými kvalifikačními požadavky zadavatele. Jeho prvořadým cílem je totiž zjistit, zda bude uchazeč schopen zakázku splnit a zadavateli poskytovat v průběhu jejího plnění dodávky, odpovídající požadavkům zadavatele. Prostředkem toho je pak právě poskytnutí vzorku, jenž má reprezentovat již finální produkt, který bude zadavateli dodáván. Je pak logické a smysluplné, že vzorek produktu uchazeče splňuje stejné požadavky, jako budou splňovat i všechna budoucí plnění. Rovněž zcela racionálně pak zadavatel podrobuje předložený vzorek kontrole, která svou pečlivostí přesahuje kontroly, jež budou prováděny v průběhu plnění veřejné zakázky. Jak ostatně zadavatel uvádí v příloze číslo 1 technické dokumentace: *„Kvalita pořízených metadat bude posuzována na náhodně vybraných PSP balíčcích“*
36. Výkladem předmětného technického kvalifikačního předpokladu na základě jeho smyslu (teleologicky) tak lze rovněž dojít pouze k závěru, že vzorek uchazeče měl splňovat všechny požadavky stanovené v části 6.4.4 Vzorky – zadávací dokumentace, tedy i v technické dokumentaci a jejích přílohách. Opačný výklad, zastávaný navrhovatelem, tedy že vzorek nesplňující tyto požadavky, ale akceptovaný validátory, prokazuje, že je uchazeč schopen plnit předmět veřejné zakázky, považují za výklad neudržitelný. Nemá totiž oporu ani v textovém vyjádření požadavků zadavatele, ani v jejich smyslu a ani ve smyslu zákona a jeho ustanovení o technických kvalifikačních předpokladech.

37. Na základě výše uvedeného tak není možné přisvědčit ani námitce navrhovatele, že je znění zadávací dokumentace nejednoznačné. Navrhovatel sice argumentuje v zákoně vyjádřenou tezí, že za úplnost, určitost a srozumitelnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel, avšak z výše uvedeného je zřejmé, že je zadávací dokumentaci možno vykládat jen jediným způsobem. Mohu tedy konstatovat, že nedostatky předloženého vzorku je, i s ohledem na odpovědnost zadavatele za znění zadávací dokumentace, nutno přičítat na vrub navrhovateli. Rovněž není možné souhlasit s navrhovatelem ani v tom smyslu, že by Úřad zadávací dokumentaci jakkoli doplňoval. Všechna zjištění, jež odůvodňují postup zadavatele a napadené rozhodnutí, totiž vychází pouze ze znění relevantních částí zadávací dokumentace a jejích příloh, především technické dokumentace a stejně tak jejích příloh.
38. Rovněž další námitku navrhovatele nemohu přijmout, jelikož pokud by mělo být jeho pochybení bagatelizováno tím, že nelze hodnotit obsah vzorku, postrádalo by jakýkoli smysl, aby zadavatel poskytoval uchazečům konkrétní podklady, jejichž specifické zpracování by vyžadoval. Z logiky navrhovatelova vyjádření by tak úplně měla zadavateli postačovat „holá“ struktura, která bude prověřena validátory a následně tedy akceptována bez ohledu na podklad, jehož údaje měly příslušný vzorek naplňovat.
39. Dále navrhovatel rozporuje části napadeného rozhodnutí, v nichž Úřad interpretoval závěry znalce Mgr. Topinky a členek hodnotící komise. Jak je z povahy tohoto posouzení zřejmé, Úřad sám neprováděl příslušné porovnání, jelikož se jednalo o otázku odbornou, k jejímuž zodpovězení bylo právě nutno využít odborných znalostí ustanovených znalců na příslušnou oblast. Úřad přitom velmi obsáhle odůvodnil, jakými úvahami se zabýval v situaci, kdy musel vyhodnotit závěry více znaleckých posudků, které obsahovaly vzájemně rozporné závěry. Svě úvahy Úřad v této otázce odůvodnil pečlivě a jeho závěru, kdy se přiklonil jen k jednomu z předložených znaleckých posudků, nemám z hlediska správnosti a zákonnosti, co vytknout. Konkrétní námitky navrhovatele k závěrům znaleckého posudku Mgr. Topinky pak byly vzneseny již před vydáním napadeného rozhodnutí a Úřadem v rámci něho vypořádány. Jelikož se s odůvodněním napadeného rozhodnutí plně ztotožňuji, odkazuji v této části na jeho znění. Nad rámec jen opakuji, co již bylo řečeno, že Úřad nikde neuvádí, že by vzorek navrhovatele neprošel přes zkoumání pomocí validátorů. Jsou to až validátory nezkoumané aspekty vzorku navrhovatele, pro něž bylo nutné konstatovat, že navrhovatel neprokázal svou technickou způsobilost pro plnění předmětu veřejné zakázky.
40. Zároveň pak musím odmítnout, že by odborníci oslovení Úřadem prováděli právní hodnocení zadávací dokumentace. Toto hodnocení bylo provedeno Úřadem a až ve světle takto stanoveného rámce byly závěry znaleckých posudků a odborných vyjádření přezkoumány a vyhodnoceny Úřadem, v souladu se zásadami materiální pravdy a volného hodnocení důkazů. Úřad tak v předmětném správním řízení zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když ani v rozkladu navrhovatel nerozporuje, že by jím předložený vzorek obsahoval všechny údaje přesně podle požadavků zadavatele. Navrhovatel v této souvislosti poukazuje pouze na zadavatelem stanovenou tolerovanou chybovost metadat. Tato tolerance byla stanovena v technické dokumentaci a při zachování konzistentnosti úvah navrhovatele, by se tak vůbec neměla při zkoumání vzorku aplikovat. Úřad se však s chybovostí vzorku navrhovatele zabýval, resp. vycházel z odborných posouzení i v tomto aspektu předloženého vzorku. Z odborného zkoumání pak vyplynulo, že vzorek navrhovatele obsahoval chyby i v povinných polích, jež musely být vyplněny správnými hodnotami, aby

bylo možno konstatovat, že vzorek splnil kumulativně všechny požadavky zadavatele. Jednalo se tak o chybu, které nebylo možné za tolerované považovat a v tomto smyslu se vyjádřil i Úřad v odst. 71 napadeného rozhodnutí.

41. Jak jsem již uvedl, ohledně hodnocení důkazů Úřad postupoval při odůvodnění svých úvah pečlivě a napadené rozhodnutí je v této části plně přezkoumatelné a logické. Nelze považovat za chybu Úřadu, že obsah znaleckého posudku, vypracovaného z jeho vlastního popudu, nebylo možné přijmout. Závěry znaleckého posudku Mgr. Topinky pak byly Úřadem hodnoceny, jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, i ve vztahu k odkazům na znění příslušných zadávacích podmínek. Po přezkoumání příslušného znaleckého posudku jsem dospěl k závěru, že otázky znalci položené vystihují znění požadavků zadavatele, přičemž ze znaleckého posudku Mgr. Topinky je zřejmé, že se zabýval plným rozsahem těchto požadavků a jakým způsobem tak činil. Kupříkladu znalec Ing. Kalous se i přes korektně položené dotazy rozsah svého zkoumání omezil pouze na využití validátorů. Ve vysvětlení svého znaleckého posudku ze dne 9. 1. 2015 pak uvádí, že vycházel z toho, že právě validátory ověřují splnění standardů NDK. Přitom ale v komentáři na str. 4 svého vyjádření uvádí: *„Nedovedu si představit, jak zadavatel bude kontrolovat při plnění této veřejné zakázky obsahovou správnost metadat řádově desítek tisíc položek jinak než strojově (tj. validátorem). Ruční kontrola by nutně znamenala pracnost a nákladovost srovnatelnou se samotným provedením prací při plnění této veřejné zakázky.“* Jsem přesvědčen, že uvedený komentář podporuje závěry, že je to právě předložený vzorek, jehož podrobné přezkoumání dá zadavateli určitou míru záruky, že bude zakázka plněna správně a pečlivě. Úřad tedy postupoval v souladu se závazným právním názorem, vyjádřeným v předchozím rozhodnutí předsedy Úřadu, a i v rozsahu námitek rozkladu navrhovatele jsem shledal napadené rozhodnutí za správné a podložené skutkovými zjištěními, o nichž nejsou důvodné pochybnosti. Úřad ve správním řízení postupoval v souladu se zákonem, stejně tak jako i s dalšími právními předpisy.
42. Nad rámec pak jen dodávám, že se Úřad v napadeném rozhodnutí vysloveně nevyjádřil k druhému úkonu zadavatele, do nějž směřoval návrh navrhovatele, tedy ke zrušení zadávacího řízení. Jak je ale z logické provázanosti obou kroků zřejmé, vzhledem k tomu, že zadavatel postupoval správně, když navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučil pro nesplnění technických kvalifikačních předpokladů, neměl jinou možnost, než zadávací řízení podle § 84 odst. 1 písm. e) zákona zrušit. I tento krok zadavatele tak byl učiněn v souladu se zákonem a návrh je tak i v této své části nedůvodný.

Závěr

43. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladech.
44. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Plzeňský kraj, Škroupova 18, 306 13 Plzeň
2. Sdružení občanů EXODUS, Hlavanova 359/16, 326 00 Plzeň

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy